

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.989 van 24 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN en van attaché K. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een Rom-zigeunerin, geboren in Mitrovica, Kosovo. Een zestiental jaar geleden, toen u nog een kind was, bent u met uw gezin naar Italië vertrokken.

In Italië leerde u uw huidige partner, (E. S.) (O.V. 6.281.744), kennen.

Nog vóór het uitbreken van de oorlog in Kosovo in 1998, keerden jullie terug naar Kosovo en daar traden jullie met elkaar in het huwelijk.

Tijdens het conflict in Kosovo (1998-1999) zijn jullie als gevolg van de wreedheden gevluht naar Kraljevo, Servië. Daar woonden jullie in bij een Rom (I.) en zijn vrouw (F.). Ongeveer anderhalf jaar geleden is uw zoon overleden. Hij werd besmet door brood te eten dat anderen hadden weggegooid.

Uw andere zoon werd ook ziek en daarop besloot u te vluchten.

Op 7 juli 2008 diende u in België een asielaanvraag in.

U legde ter staving van uw asielaanvraag een Joegoslavisch paspoort neer, uitgegeven op 21 januari 2003 door het Consulaat-Generaal van de Federale Republiek Joegoslavië te Bari, Italië geldig tot 21 januari 2013.

Uw advocaat legde aan het einde van het gehoor een medisch attest neer met betrekking tot de medische toestand van uw zoon (R.).”

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf. De asielzoeker moet aantonen dat zijn aanvraag tot erkenning is gerechtvaardigd. De kandidaat-vluchteling moet een poging ondernemen het relaas te staven. Hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen worden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient immers te worden vastgesteld dat uit de verklaringen van u en uw partner (E. S.) (O.V. 6.281.744) onmogelijk kan worden afgeleid waar u de afgelopen jaren heeft verbleven. U verklaarde, wanneer u werd geconfronteerd met de verklaring van uw partner, dat jullie in Italië hebben verbleven, dat u reeds 16 jaar geleden, als kind, naar Italië bent vertrokken en dat u uw partner daar hebt leren kennen. Vervolgens verklaarde u te zijn teruggekeerd naar Kosovo en daar te zijn gehuwd. Tijdens de oorlog vertrokken jullie naar Kraljevo (CGVS p.3-4).

Geconfronteerd met de verklaringen van uw partner- hij beweerde dat jullie al drie jaar vóór de oorlog naar Kraljevo zijn vertrokken- maakte u vervolgens elke chronologische reconstructie van jullie verblijfplaatsen onmogelijk door niet of ontwijkend op de vragen te antwoorden (CGVS p.4-5).

Nochtans werd u meermaals op het belang gewezen in dit verband waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen.

Aan het einde van het interview beweerde u opnieuw nog vóór de oorlog uit Italië te zijn teruggekeerd naar Kosovo, tijdens het conflict in Kosovo te zijn gevlucht naar Kraljevo en van daaruit te zijn vertrokken naar België (CGVS p.7).

Uw echtgenoot verklaarde aan het einde van zijn gehoor voor jullie aankomst in België elf maanden in Italië te hebben verbleven (CGVS (E. S.) p.14).

Uw verklaringen kunnen dus niet in overeenstemming worden gebracht met de verklaringen van uw echtgenoot, noch met het feit dat uw paspoort is uitgereikt in Bari, Italië, in 2003.

Al deze vaststellingen maken dat uw werkelijke verblijfssituatie en herkomst voor uw komst naar België anno 2008 niet kan worden vastgesteld, waardoor een appreciatie van de feiten die u in het kader van uw asielrelaas aanhaalt onmogelijk wordt.

Derhalve heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u daadwerkelijk het slachtoffer werd/kan zijn van hetzij een vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève, hetzij van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Hier kan nog aan worden toegevoegd dat het op zijn minst opmerkelijk is dat u noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch op het Commissariaat-generaal hebt aangehaald ongeveer anderhalf jaar geleden te zijn aangerand, wat nochtans door uw partner wordt beweerd.

Nochtans werd u aan het begin van het gehoor duidelijk gemaakt dat het gehoor op het Commissariaat-generaal het enige en laatste gehoor is alvorens er een beslissing zou genomen worden en het dus belangrijk was dat u alle elementen i.v.m. uw asielaanvraag zou inroepen (CGVS-gehoorverslag p. 3). Tevens werd u aan het einde van het gehoor gevraagd of u alle redenen heeft ingeroepen die aanleiding hebben gegeven tot uw vertrek en of u nog iets wenste toe te voegen. Daarop antwoordde u dat u niets meer te zeggen had (CGVS

p.8). Van een dergelijk ingrijpende gebeurtenis als een aanranding kan men nochtans verwachten dat u ze spontaan aanhaalt in het kader van een asielaanvraag.

Het door u neergelegde paspoort bevestigt uw identiteit en uw geboorteplaats in Mitrovica, Kosovo, en het feit dat u daar in 2003 nog steeds was ingeschreven, maar het bevestigt geenszins uw verklaringen in verband met uw recente herkomst.

Wat betreft het medische attest dat de medische toestand van uw zoon (R.) bespreekt (lage bloeddruk, hypochromie) dient te worden opgemerkt dat deze medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

U dient voor de beoordeling van medische elementen beroep te doen op de daarvoor voorziene procedure, meer bepaald een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Ten slotte dient nog te worden toegevoegd dat ik ook in het kader van de asielaanvraag van uw partner (E. S.) (O.V. 6.281.744) heb besloten tot een weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Een kopie van deze beslissing is toegevoegd aan het administratief dossier.”

4. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift van 29 december 2008 dat, indien de Commissaris-generaal haar asielrelaas had getoetst aan de objectieve situatie in Kosovo, het onmiddellijk duidelijk zou worden dat van haar de vluchtelingenstatus dient te worden erkend.

Immers stelt zij, is zij een Roma afkomstig uit Kosovo, en behoort zij aldus tot een minderheid die in Kosovo volgens het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties op zodanige wijze wordt gediscrimineerd dat het vervolging uitmaakt.

Zij stelt in ondergeschikte orde dat deze discriminatie een vernederende behandeling uitmaakt, zodat haar in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

5. Verzoekster voert geen dienstig verweer tegen de bestreden beslissing.

In de bestreden beslissing werd immers vastgesteld dat, gezien de onsamenvangende en tegenstrijdige verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot, (E. S.), niet kan worden vastgesteld welke hun werkelijke verblijfssituatie was vóór hun komst naar België.

De Raad stelt vast dat deze motivering van de bestreden beslissing steun vindt in het administratief dossier. Verzoekster onderneemt geen poging om ze te weerleggen. De Raad schaaft zich er achter en maakt ze tot de zijne.

Verzoekster stelt de Belgische asieldiensten dan ook niet in de mogelijkheid na te gaan of zij bescherming behoeft in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

De Raad schaaft zich eveneens achter de motivering van de bestreden beslissing over de gezondheidsproblemen van haar zoon en maakt ze tot de zijne.

